

SLÄKTFÖRENINGEN

20

15

TUNBERG

Åsa Engström 91

önskar genom styrelsen alla medlemmar

*God Jul
och
Gott Nytt År*

Styrelsen 2015 - 2018 består av följande ledamöter

Ordförande	Åke Abrahamsson	Marka	0515-726042
V. Ordförande	Lennart Sandin	Herrljunga	070 218 25 96
Sekreterare	Birgitta Renström	Skövde	0500-418200
Kassör	Urban Azelius	Ulricehamn	0321-25139
			Mobil 070 5275493
Övriga	Marianne Grindeskog	Falköping	0515-37063
	Peder Wilhelmsson	Trädet	0515-51123
	Ingrid Johansson	Skörstorp	0515-32160
	Margareta Thor	Kinnarp	0515-33051
	Gösta Wilhelmsson	Trädet	0515.51248
	Margareta Andersson	Torbjörntorp	0515-31383
	Fredrika Filipsson – Shaw		
		Falköping	070 85 37 365
	Fleming Torstensson	Falköping	0515-33353

En God Jul och ett Gott Nytt År!
Önskas Er alla från styrelsen

ingrid.joh@outlook.com.

Mailadressen ovan är allt vad ni behöver veta. Det är nämligen den adressen ni skall använda när ni meddelar Ingrid att det har skett förändringar i familjekretsen. Detta hänger samman med en mycket viktig sak nämligen uppdateringen av våra släktböcker. Åren går och nya Tunbergare föds medan andra går ur tiden. Det finns ingen möjlighet att klara detta om vi inte får reda på vad som händer i familjerna runtom i vår stora släkt. Ingrid är således den som skall få informationen om vad som har förändrats sedan sist. Det går naturligtvis lika bra skicka brev till Ingrid Johansson, Skörstorp Klockaregården, 52191 Falköping.

Julhälsningskommittén har bestått av Marianne Grindeskog, Gösta Wilhelmsson och Åke Abrahamsson

Vi kommer att skicka julhälsningen digitalt till de E - postadresser vi har för att spara in lite på kostnaderna.

VI VÄDJAR

Eftersom vi inte har någon medlemsavgift i föreningen har vi heller inte några inkomster utöver vad försäljningen av släktböcker inbringar och den har med åren blivit ganska ringa mellan släktmötena.

Att försäljningen av släktböckerna och släktträffarna skulle klara föreningens ekonomi var vad man tänkte sig i ett tidigare skede av föreningens levnad.

Den årliga utgiften som måste klaras är att skicka ut julhälsningen vilket med tryck och porto handlar om cirka 9000 kronor. Vi vädjar därför till er, kära medlemmar, om en frivillig gåva till föreningens bankkonto SEB 5105 33 030 84 för att förstärka kassan.

Den fjärde släktboken har utkommit

Lagom till släktträffen hade Ingrid färdigställt den fjärde släktboken. Här finns massor med nya uppgifter och händelser som inträffat sedan de förra böckerna kom ut. Om inte en uppgift om födda eller avlidna finns med beror det på ATT INGRID INTE HAR FÅTT VETA HUR DET LIGGER TILL. Förutom nya uppgifter har en genomgripande genomgång och rättning gjorts. Ingrid har gjort ett Jättejobb för att få ihop ytterligare en guldgruva för oss Tunbergare att fördjupa oss i.

Denna nya bok är outhärlig!

Den första släktboken har med tiden ersatts av en pärmupplaga. Observera att Ingrid har gjort total revidering av innehållet jämförd med boken. Av kostnadsskäl lägger vi inte upp något lager av denna utan vi framställer i takt med efterfrågan. Detta innebär även en möjlighet till kontinuerlig uppdatering om så skulle behövas. Det är bara att byta ut en sida mot en annan. Av den andra och tredje släktboken finns ett betryggande antal. Passa på och köp, du ökar ditt kunnande om slakten och försäljning av släktböckerna är mycket viktig för vår ekonomi.

Tänk på att alla fyra delarna bildar en helhet så du behöver alla för att ha all kunskap på hand. **Ta kontakt med Urban via mailadressen här intill eller per post till Urban Azelius, Brunn 103, 52193 Ulricehamn. Tfn 0321-25139 eller 070 527 54 97. Epost urban.azelius@telia.com**

Bok 1 kostar 250 kronor

Bok 2 kostar 250 kronor

Bok 3 kostar 180 kronor

Bok 4 kostar 160 kronor

Porto tillkommer i de flesta fall

Tveka inte – beställ i dag det du saknar!

Tag alltid kontakt med Urban först innan du skickar några pengar

E - postadresser - Jätteviktigt

Vi har fått in ett antal E postadresser – tack alla! – men vi behöver flera. Snälla Ni – meddela. Urban din E - postadress adress genom att skicka ett mail till urban.azelius@telia.com Vi kan hamna där att vi får använda E post i betydligt högre utsträckning än vi gör i dag.

Släktresa även 2016!

Det kommer att ordnas en släktresa även 2016. Datum är inte fastställt men vi siktar på veckan efter midsommar. Prospekt skall finnas klart i månadsskiftet februari – mars. Är du intresserad skall du höra av dig till Margareta Andersson, tfn 0515 – 31383 eller 070 674 50 00

Hemsidan - nytändning

Adressen är falbygden.nu - lättare adress finns inte. Skriv bara in adressen i sökfältet så är saken klar. Hemsidan är starkt aktiv men lider svårt av brist på intressant material.

Vi kommer att aktivera vår hemsida, så att den blir aktuellare och att flera nyheter kommer till vartefter. Det är dock svårare att publicera personuppgifter med fördelsedata, datainspektionen har synpunkter på detta.

Kontaktadress är hanske.abrahamsson@gmail.com

Det är inte minst ni, kära medlemmar, som är en viktig del i detta så skicka bilder, notiser, ja nästan vad som helst som handlar om vår stora släkt.

Släktträffen i september

Så var det dags igen för släktträff och årsmöte den sjätte september. Efter noggranna förberedelser och tillvaratagande av erfarenheterna från tidigare släktträffar bestämde vi oss för att den skulle vara precis som de tidigare. Som lokal valde vi församlingshemmet i Falköping eftersom den var stor nog att rymma det förväntade antalet deltagare från när och fjärran. Vi räknade med runt 150 – minst! I synnerhet som vi skickade ut en speciell inbjudan mitt i sommaren. Dessvärre hyrdes församlingshemmet ut permanent vid den tiden varför vi fick se oss om efter annan lokal. När anmälningstiden gick ut visade det sig att vi var betydligt färre än vad vi hade räknat med. Det fick bli Slötagården som väl rymmer de cirka åttio som ville vara med när anmälningstiden var till ända.

Efter årsmötesförhandlingar vidtog lunch och därefter trevlig underhållning där vi fick ett generöst program med ett tvärsnitt ur den stora svenska visskatten. Det var Britt Mari Stridh och Bengt Tiverman som svarade för detta. Efter Kaffe och tårta var det såsmåningom slut men många dröjde sig kvar ytterligare en stund för samtal med sällan sedda släktingar.

Arne Emanuelsson, Ann Britt Johansson och Kjell Åke Filipsson hade valt att lämna styrelsen vid detta årsmöte. Vi tackar dem varmt för deras insatser i föreningen. I synnerhet gäller detta Arne som under många år ingått i styrelsen, de flesta åren som ordförande. Till detta kommer alla de förnämliga resor som Arne ansvarat för. Väl planerade och genomförda in i minsta detalj. Vi hälsar i gengäld Peder Wilhelmsson och Fredrika-Shaw Filipsson välkomna in i styrelsen.

Den nya styrelsens sammansättning i övrigt kan ni se på annan plats i julhälsningen. Som traditionen bjuder uppmärksammar vi den äldste och yngste på våra släktträffar. Denna gång var det Märta Johansson, snart 95 år, som var äldst och Nils Bodén Lindgren, 17 månader som var den yngste.

Här behövs en allvarlig fundering. Vår förening är stor och släktträffarna inträffar inte så ofta, så man kan förvänta sig stor rusning när de väl kommer, men så är det inte. Kanske har vi funnits för länge och så mycket är utrett. Det tål emellertid att fundera på. Hör gärna av er med tankar kring det faktum att vi inte var flera på vår släktträff.

Det är trivsamt och gott att mötas på våra släktträffar. Man märker detta inte minst på att flera dröjer sig kvar efter det att det egentligen är slut. Som antyds i texten ovan borde vi vara fler som möter upp. Man har berättat om de första träffarna när bortåt femhundra entusiastiska släktingar samlades. Bilden nedan handlar om överlämnandet av nalle och blomma till den yngste och äldsta. Se texten ovan.

Dalslands kanal besöktes under sommarens släktresa. Ingrid Johansson Öra har bestått med bilden.

Släktresan till Dalsland den 30 juni 2015 skrivet av Ingrid Johansson Öra

Så var det så dags att i ottan gå upp För där vi middag äta fick

För att bussen äntra vid nästa stopp
Till Dalsland vi nu kosan så styrde
Bussen körde så vägdammet yrde

Innan vi upp på Majberget gick
Att titta på utsikt och gamla hus
Och även på Halmens hus

Över slätten vid Vara det gick
Till Trollhättan på ett litet kick
Och sedan till Hamre vi for
För att fika få så stor

Så mycket en kvinna kan skapa
Av halmstrån som inte längre är raka
Jag trodde inte detta var möjligt så
Men skicklig hon var som få

Den mackan smaka hiskeligt bra
Och så många man orka fick man ta
Av nybakat stenugnsbakat bröd
Som Bak- och kaffestugan bjöd

Sedan en titt på tomtar i Mellerud
Stora och små i olika skrud
Sommar det är men tomtar är granna
Men här kan vi ej stanna

Sedan titta vi i Skållerud på
En kyrka vacker som få
Innan till Håverud det bar
Akvedukten är ännu kvar

Avslut på resan i V-borgs Koppargrill
En macka så stor med dricka därtill
Så mätta vi hemåt sen far
Och farväl av varandra tar

Så båtar kan korsa vägen minsann
Och stanna en stund vi där hann
Sedan vidare till Bengtsfors det bar
För att se om hotellet fanns kvar

Detta sista resan av Arne var
Hoppas någon annan nu övertar
Att en resa för släkten fixa
Men för Arne vi tacka och knixa

Roten till allt...

I den första släktboken finns en artikel med rubriken "Stamhövdingen" som handlar om soldaten Nils Tunberg och hans liv. Den största delen av artikeln behandlar hans öden och äventyr som soldat, främst i österled. Mindre talas det om hans liv på hemmaplan, i soldattorpet och tiden fram till att han avslutade jordelivet vid sjuttio års ålder. Gösta Wilhelmsson har sammanställt en del värdefullt material som handlar om detta. Många värdefulla uppgifter finns att få i den nyss utkomna boken om Kölabý och här tillförs ytterligare några tankar genom redaktörens försorg

Nils Jeansson Tunberg föddes den 21 april 1706 i Rutagården i Åsarp. Vid 27 års ålder sammanvigdes han i Kölabý kyrka med Märta Larsdotter, Född 1702 i Börstig.

Vid 34 års ålder blev Nils indelt soldat med soldatnamnet Tunberg. Han blev soldat för Örnsberg no: 657 – inom Tumarps rote i Kölabý socken. Han tillhörde Redvägs kompani av Elfsborgs regemente.

Rotehållningen uppstod 1684 och upphörde 1901, då hade sammanlagt femton soldater levt sina liv på torpet Örnsberg. "Det ständige knektehållet" var ett lysande påhitt som innebar att rotebönderna höll och utrustade soldater mot skattelättnader och befrielse från att bli inskrivna.

Hans hustru Märta fick glädjen att bo i deras torp till Nils förordnande som soldat upphörde. Om maken stupade eller omkom av umbäranden hade hustru och barnakull tre månader på sig att ge sig av – utan skyddsnät. Ett hårt liv!

Not År 1740 blev således Nils Tunberg soldat, detta år föddes sonen Anders i Nedergården Tåstarp, Brita föds 1745 i soldattorpet Tåstarp, detta gäller även nästa barn i raden. Hur skall man förklara detta? Det är emellertid lätt att hitta Tåstarp Nedergården på 1700-talets kartor.

Heljekvarn på 1940 - talet. Ur Kölabyboken.

Nedergården var ursprungligen ett frälsehemman i Tåstarps by, i varje fall 1700-talet ut, kanske ända till laga skiftet 1842. Därefter har hemmanet styckats upp i olika omgångar. Frälsena var befriade från skyldigheten att hålla soldater i rote. Förslaget är att soldattorpet tillhörde Tumarps rote men låg på Tåstarps bys mark. Om man mäter in torpet hamnar man inte inom de ägogränser man kan beräkna tillhörde Tumarp under 1700 talet. Det gjorde inte heller Heljakvarnen eller Sandvadskvarn som var en egen fastighet uppströms Tumarp precis som i dag. Man kan påpeka att Sandvadskvarn omslöts av Tåstarps utmark på västra sidan! På en ekonomisk karta från 1800-talet skrivs Örnsberg tillsammans med Sandvadskvarn. Det borde vara möjligt att hitta mer data kring tiden fram till det att Nils inträdde i soldatlivet. Detta sagt utan att veta vilket material som finns bevarat. Vad levde de tillexempel av under de sju år som förflöt mellan giftemålet och inträdet i soldatlivet.

Not Tåstarps by hade två "egna" soldattorp nära Backgården och Skräddaregården, endast ett stenkast från Örnsberg.

Not En rote skall bestå av minst två mantal varav följde att flera gårdar ofta slog sig ihop. Tumarp torde ha burit minst två förmedlade mantal självt.

Nils Tunberg beviljades avsked vid 55 års ålder. Därefter levde han som "inshyses" i Sandvadskvarn fram till sin död 1770. Han dog av "vådelig" händelse vilket kanske kan skrivas skenande hästar. Hans hustru Märta Larsdotter avled 1778 i Sandvadskvarn Åsarp i "rötfeber"

Not Rötfeber är en i en grupp vid den tiden mycket vanliga och livshotande sjukdomar såsom tyfus, fläcktyfus, sårinfektioner som ofta slutade med kalbrand och död. Detta synes mest ha drabbat äldre. Har troligen ibland förväxlats med rödsot som är dysenteri. Man kan framhålla att endast en av hundra soldater dog i strid, det var sjukdomar och umbäranden som utan jämförelse skördade flest liv.

Var bodde makarna Tunberg efter det att Nils hade avslutat sin tjänst och lämnat soldattorpet? Av tillgängliga källor kan man förstå att makarna slog sig ner som "inhyses" i Sandvadskvarn i Åsarp, där de bodde kvar till sin död. Begreppet inhyses är svårt att definiera men kan vara att jämställa med "hyresgäster" eller möjligen undantagsboende. Detta senare är säkert fel eftersom inget tyder på att Nils var något annat än arbetsför när han lämnade tjänsten och soldattorpet. Sandvadskvarn var förutom kvarnrörelse även ett mindre jordbruk med åkrar och ängar. Åsarp är således en felaktig angivelse, det skall förstås vara Kölabby.

Not Det finns tre olika namn på den aktuella kvarnen. Häljekvarn används i dag, Under 17 och 1800 talen tycks Sandvads kvarn varit det förhärskande. Dessutom tycks även Sverketorps kvarn ha använts som benämning.

Kan man vara säker på att Sandvadskvarn och Häljekvarn är samma sak?

Ja, allt tyder på det. Avståndet från soldattorpet till kvarnen är högst 350 meter.

Not Nils och Märtas tredje barn Anders Lars blev saltpetersjudriverkmästare läser vi i den första släktboken. I julhälsningen för 2014 finns en utomordentlig uppsats som berättar vad detta märkvärdiga yrke var för något.

Kölabbyboken som omnämns på flera ställen är en riktig guldgruva som rekommenderas å det allra varmaste. Även Åsarp och Smula böckerna är viktiga källor.

En berättelse från Douglas Björkman

Hej, mitt namn är Douglas Björkman född 11 mars 1950 på Lasarettet i Trollhättan.

Mina föräldrar, (vi kallar dom så än så länge) Gunborg Björkman och Alexander Björkman bodde på en ö utanför Göteborg, Hjärtholmen. Där min far var chef, Inspektör, på Shell's oljedepå. På ön bodde ca 4-5 familjer. I början fanns även några andra barn i min ålder, men i mitten på 50 talet och framåt så var jag enda barnet.

Jag gick i det som man kallade lekskola på den tiden. Leksolan fanns i Långedrag. Så varje dag, i solsken, storm och is åkte jag båt till Långedrag, tog ca 30 min, och gick sedan ca 20 min till leksolan. Vid 7 år började jag i skolan också i Långedrag eftersom det var den närmaste skolan. Här gick jag från 1:a klass till och med 6:e klass. När jag började 7:e klass blev det Bräckeskolan på Hisingen. Båt till Arendal och en promenad på ca 15 min till bussen, som inte gick så ofta. En och en halv timme mellan varje tur.

Efter 9:e klass började jag på tekniskt gymnasium i Majornas fd Läroverk. Vi var 27 pojkar i en klass. Lokalerna var i Majornas Flickskola, vilken dröm, både för oss och vår manlige lärare. Skolgången fortsatte med studier till byggnadsingenjör på Chalmers. Jag läste även sjökapten under tiden. Hur orkade man. Dessutom arbetade jag på byggen all ledig tid.

Yrkesbanan blev inte direkt vad jag läst till utan 1969 började jag i ett företag som hette Skandiaterminalen, i Skandiahamnen Göteborg. Som lastplanerare. 1970 kom jag till Johnsonlinjen Agentur, också i Skandiahamnen, som planerare av i första hand av lastning av export till USA's västkust. Efter 3 år blev det tillbaka till Skandiaterminalen som förman för lossning och lastning av fartyg. Efter ca 2-3 år började jag på planeringen av fartygslossning och lastning, ett skiftarbete där jag var till 1988.

1988 började jag på ASG i Alingsås som platschef. Här lärde man känna bygden och alla företag runt omkring, ASG lade dock ner kontoret 1990. Jag startade då en egen firma med samma inriktning av transportförmedling. 1992 sålde jag firman och flyttade till Stockholm där jag under ca 2 år var chef för ett åkeri. Mellan 1994 och 2000 arbetade jag på Nordiska Museet som "Chef för magasin och transporter". Ett mycket intressant och roligt arbete.

Många tror att det är en stilla och lugn tillvaro men helt fel. År 2000 var jag på Danderyds sjukhus en kort tid som chef för interna transporter. Året efter arbetade jag på Strix Television, som logistikchef.

Mycket med deras utlandsproduktioner såsom expedition Robinson.

Resor kors och tvärs. Nästa jobb kom 2002 som Logistikkonsult på Universal Air Express. Vi hade hand om en stor del av Ericson's leveranser av mobilstationer. Också många resor till mellanöstern, Asien och Albanien, Makedonien med flera länder däromkring.

2003 bröt jag en fotled vilket gjorde att min yrkesbana blev lite haltande. Och senare blev jag sjukpensioerad på grund av detta.

Nu kommer privat livet;

1971 gifte jag mig och 74 fick vi en son, och 1981 adopterade vi en dotter från Indien. Livet har sina skiftningar och 1998 skiljde jag mig och flyttade från Alingsås till Stockholm där jag träffade min nuvarande fru 1992.

Senare flyttade vi till Sigtuna för att 2013 flytta till Växjö.

Den händelse som kom som chock får mig 1983 var att jag fick reda på att mina föräldrar inte var mina riktiga föräldrar.

Under uppväxten undrar man ju ibland över ett och annat. Som till exempel varför man hade den hårfärgen, ögonens utseende osv. Jag fick alltid lite undvikande svar. Och visst så har du din mammas näsa och så vidare. Likaså varför jag var född i Trollhättan. Svaret var att det var ett mycket bättre sjukhus än de i Göteborg. Min far hade en personal på cirka 15 arbetare på ön. 1970 lades oljedepån ner och min far gick samtidigt i pension, och arbetsstyrkan skingrades till olika ställen. "

Min dåvarande fru hade en god vän vars man körde tankbil. Och på en oljedepå i Göteborg träffade han en av min fars tidigare anställda. Han hälsade via tankbilschauffören om jag hade träffat mina föräldrar och han fick ju till svar att jovisst dom ser han ofta. Men jag menar hans riktiga föräldrar sa den tidigare anställde. På kvällen samma dag fick jag från chauffören ett telefonsamtal som var undrande och jag blev lika förvånad.

Dagen efter fick jag kontakt med lasarettet i Trollhättan där man sa att jag var född av Hildegard Gustavsson 1950, fader okänd.

Detta var ju en kraftig chock för mig och efter att samlat mig lyckades jag lokalisera min riktiga mor till Lerum utanför Göteborg. Nu var ju frågan om hur jag skulle ta kontakt med henne. Efter att bollat lite olika idéer så tyckte jag att en kontakt via prästen vore den bästa. Sagt och gjort en förmiddag cirka halvtio fick jag kontakt med prästen i Lerums församling. Han visste mycket väl vem min mor var eftersom hon hjälpte till i Röda Korset. Jag förklarade situationen och sa att det inte var så bråttom eftersom detta var en chock för mig. Klockan 11 ringde det på telefonen och det var prästen, han satt nu hemma hos min mor och räckt över luren. Vi fick rätt god kontakt med varandra. Och senare fick jag reda på vem min far var. Ivan Gustavsson (C2a6a). Ivan och hans dåvarande fru Gerda var gifta och när hon visstades på sjukhus träffade han min mor Hildegard. Och jag blev till.

Gerda kom underfund med det hela och Gerda och Ivan skiljde sig. Senare gifte sig Hildegard och Ivan. De skiljde troligen någon gång på 80 talet. Jag har även en helbror, Per Gustavsson, (C2a6a2) i släktboken upptagen som son till Gerda och Ivan vilket är felaktigt. Min halvsyster Eva Proder och jag har en fin kontakt. Ivan Gustavsson drev en ridskola i närheten av Fjärås. Här tog han hand om barn och ungdomar som kommit lite fel i livet, stölder, droger. Han lyckade att rädda många till ett fint liv vilket visade sig på hans begravning. Hela kyrkan var överfull med före detta "elever". Detta lite kort (kanske inte så kort) om mitt liv.

Med vänlig hälsning
Douglas Björkman